

Allah bizi huzurundan ayırmak istemiyor!

Selçuk Çelik: “Mi’rac Gecesi’nde Rabbimiz namazı elli vakit farz kıldı. Oysa gün yirmi dört saattir. Sonrasında Hz. Musa’nın (as) devreye girmesiyle beş vakte indirildi. Neden Rabbimiz doğrudan beş vakit değil de, önce kılınması mümkün olmayan elli vakit farz kıldı? Bu ne manaya geliyor? Bu rivayet sahih midir? Bunu gerçekten çok merak ediyorum.”

Aşamadığımız Sorular

İfade ettiğiniz gibi, Hazret-i Peygamber (asm), Mî’râcı esnasında günde elli vakit namazla emrolunmuştur. Daha sonra Hazret-i Mûsâ (as) ile istişâresi ve dönüp Rabbine niyaz etmesi ile hafifletilmiş, beş vakte indirilmiştir.

Peygamber Efendimiz’in (asm) yakarışını ve duâsını kabul buyuran Mevlâ’mız, “Ben namazı beş vakit farz kıldım. Kullarımdan fazlasını indirdim ve hafiflettim” buyurmuştur. 1

Bu rivayeti, hadis usûlünce kritiğini yapmadan, çoğu zaman ar meselesi yaparak itirazımıza hedef kılıyoruz.

Ve şu soruları aşamıyoruz: 1- Allah namaz konusunda tereddüde mi girmiştir? Elli vaktin imkânsız olduğunu bilmiyor muydu?

2- Hazret-i Musa’nın (as) hatırlatması ile namazı indirmesi bir zaaf değil midir? Allah zaafa mı düşmüştür?

3- Hz. Muhammed (asm) makamca daha yüksek olduğu halde, namaz meselesinde neden Hz. Musa’nın (as) ikazına ihtiyaç duymuştur?

4- Hem Allah’ı, hem Hazret-i Muhammed’i (asm) zor duruma düşüren bu rivayet İsrailiyat’tan (Yahudi uydurması) olabilir mi?

İbadet İşine Mantık Karışmaz!

Bu meselede Hadis Usûlü ilmini bir tarafa bırakıp, mantığımızla devreye girersek işin içinden çıkamayız. Bu rivayet burada kalır. Biz namazdan soğuruz. Zaten bahane arıyoruz. Mantığımız da çürür.

Çünkü Hz. Muhammed'i (asm) ve Allah'ı güya koruma içgüdüsüyle karşımıza almış oluruz. Peygamberler arasında takım tutar gibi ayrımcılık yapmış oluruz. Bu vebalin altından mantığımız kalkamaz, biz kalkamayız. Bu evham bizi dinden de soğutur.

Bu varyasyonlara girmemize hiç gerek yoktur! Ar edecek bir mesele yoktur. İbadet işine mantık karışmaz. Bir rivayeti kritik etmenin ve eleştirmenin yolu bu değildir.

Kesin olan şudur: Beş vakit namaz emredilmiştir. Bunda ihtilâf yoktur. Bilgisiz evhamlarla midemizi bulandırmamıza gerek yoktur. Diğer ibadetler gibi namazı kılmamız Allah'ın emridir.

Söz rivayet haber de başta Buhari ve Müslim olmak üzere, en sağlam kaynaklarımızda yer almıştır.

Göz Ardı Etmeyeceğimiz Hususlar

1- Bu rivayet hadis usûlü kurallarına uygun biçimde sika ravilerce rivayet edilmiş ve hadis kitaplarında sıhhat ölçülerinde yer almıştır.

2- Hazret-i Musa da (as) bir İslâm Peygamberidir ve ulu'l-azmdendir. Namazla ilgili ricası bir tecrübe paylaşımından ibarettir. Bu bir üstünlük veya zorda kalma meselesi değildir.

3- Bu meselede Allah ne unutmuştur, ne zaafa düşmüştür. Ne de Hazret-i Muhammed (asm) Hazret-i Musa'nın (as) gerisinde kalmıştır.

4- Allah'ın elli vakit emretmesi namaza verdiği ehemmiyeti gösterir. Emretseydi zor olmakla beraber, kılınması imkânsız olmazdı.

5- Emretseydi, her yarım saatte bir namaz düşerdi. Demek Cenab-ı Allah bizi bu denli huzurunda tutmak istiyor. Huzurundan bir an ayrılmamızı istemiyor. Bu haberden bu duyarlılığı çıkarmamız mümkündür.

5- Nasıl mı kılacaktık? Belki de "Allah" dememizi ve tek secdemizi namaz sayan hafif bir emirle muhatap olacaktık. Onu bilmiyoruz.

6- Ancak bu meselede şu hususları göz ardı edersek, inancımıza yazık etmiş oluruz:

Namaz gibi İslâm'ın temelinde yer alan bir ibadetin farz kılınmasında Peygamber Efendimiz (asm) ulvî bir çaba ve gayret içinde olmuştur. Hâşâ bu ne pazarlık, ne işgüzarlıktır! Tam bir duâ karesidir! Duâlarımızda bu denli ısrarlı olmamız gerektiğinin ibretli bir örneğidir.

Gerek bir İslâm Peygamberi olan Hz. Musa (as), gerek Hz. Muhammed (asm), gerekse bizzat Cenab-ı Allah, insanlığa rahmetin, şefkatin ve kolaylaştırıcı olmanın ön planda olduğunu, heybetli, azametli ve ulvî 2 bir emirde göstermişlerdir.

Dipnotlar:

1- Müslim, İmân, 74; Buhârî, Salât, 227; İsrâ ve Mîraç, 1551.

2- Sözler, s. 27, 244.